

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 99/2000
af 29. december 1999
om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter Det Europæiske Råds møder i 1990 i Dublin og i Rom vedtog Fællesskabet et program for faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker;

(2) ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 af 25. juni 1996 om bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de nye uafhængige stater og Mongoliet ⁽²⁾ fastsattes betingelserne for denne faglige bistand og levering heraf i perioden 1. januar 1996 til 31. december 1999;

(3) den hidtidige bistand har allerede haft væsentlige virkninger for reformerne i de i bilag I opførte partnerstater i Østeuropa og Centralasien («partnerstaterne»);

(4) der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 34 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽³⁾ for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;

(5) en sådan bistand kan kun blive helt effektiv, hvis der sker fremskridt i retning af frie og åbne demokratiske samfund, hvor menneskerettigheder, minoritetsrettigheder og oprindelige folks rettigheder respekteres, og i retning af markedsorienterede økonomiske systemer;

(6) der er behov for yderligere bistand til fremme af den nukleare sikkerhed i partnerstaterne;

(7) fortsat bistand vil bidrage til at nå fælles mål, navnlig i forbindelse med partnerskabs- og samarbejdsaftaler og økonomiske samarbejdsaftaler med partnerstaterne;

(8) bestemmelserne om bistand i henhold til denne forordning skal i givet fald tage hensyn til de fælles strategier, Det Europæiske Råd har vedtaget;

(9) det er hensigtsmæssigt at fastsætte prioriteringer for denne bistand, bl.a. på grundlag af Fællesskabets og partnerstaternes fælles interesser;

(10) bistanden bør tage hensyn til de forskellige behov og prioriteringer i de vigtigste regioner, der er omfattet af denne forordning;

(11) erfaringerne har vist, at Fællesskabets bistand er mest effektiv, når den koncentrerer sig om et begrænset antal områder i hvert partnerstat;

(12) en udvikling af mellemstatslige økonomiske forbindelser og handelsstrømme, der kan bidrage til økonomiske reformer og omstrukturering, bør fremmes;

(13) regionalt og subregionalt samarbejde bør fremmes, særlig i forbindelse med den nordlige dimension og i Sortehavsregionen;

(14) grænseoverskridende samarbejde, navnlig mellem partnerstaterne og Den Europæiske Union, mellem partnerstaterne og Central- og Østeuropa og mellem partnerstaterne indbyrdes, bør fremmes;

⁽¹⁾ EFT C 37 af 11.2.1999, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 165 af 4.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

- (15) de krav, som den igangværende økonomiske reform- og omstrukturingsproces og en effektiv forvaltning af dette program stiller, gør, at der er behov for en flerårig planlægning;
- (16) reformens bæredygtighed på lang sigt kræver, at der lægges behørig vægt på reformens sociale aspekter og udvikling af det civile samfund;
- (17) inddragelse af miljøaspekter i bistanden er af afgørende betydning for de økonomiske reformers bæredygtighed og udviklingen på længere sigt;
- (18) udvikling af menneskelige ressourcer, herunder uddannelse og erhvervsuddannelse, er af betydning for reformer og omstrukturering;
- (19) bistandens kvalitet bør forbedres ved, at en del af projekterne udvælges på konkurrencevilkår;
- (20) for på den bedste måde at kunne dække de mest akutte behov i partnerstaterne på det nuværende stadium i deres økonomiske omstilling er det nødvendigt at tillade, at en vis del af den finansielle tildeling anvendes til finansiering af økonomisk forsvarlige investeringer, særlig inden for grænseoverskridende samarbejde, fremme af små og mellemstore virksomheder, miljøinfrastruktur og netværk af strategisk betydning for Fællesskabet;
- (21) Fællesskabets bistand kan, hvor det er hensigtsmæssigt, blive mere virkningsfuld, effektiv og synlig, hvis den gennemføres på et decentralt grundlag;
- (22) der skal sikres reel konkurrence mellem virksomheder, organisationer og institutioner, der er interesseret i at deltage i de initiativer, der finansieres af programmet;
- (23) Fællesskabets bistand bliver mere effektiv, hvis partnerstatens engagement er sikret;
- (24) Kommissionen bør i gennemførelsen af fællesskabsbistanden bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne;
- (25) de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾;
- (26) udbudsprocedurer og tildeling af kontrakter bør være i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget (»finansforordningen«);
- (27) de bestemmelser, der vedrører udbud og tildeling af kontrakter, samt de principper, der gælder for tildeling af kontrakter, bør finde anvendelse, indtil lovgivningen om ændring af afsnit IX i finansforordningen træder i kraft, som grundlag for de gennemførelsesbestemmelser, der

finder anvendelse på alle Fællesskabets eksterne bistandsprogrammer;

- (28) deltagelse i udbud bør ligesom for fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne og partnerstaterne også stå åben for fysiske og juridiske personer fra lande, der nyder godt af Phare-programmet, samt, hvor der er brug for specifik ekspertise, fra Middelhavslandene;
- (29) der bør udarbejdes årlige statusrapporter om gennemførelsen af bistandsprogrammet;
- (30) traktaterne indeholder ikke anden hjemmel for udstedelse af denne forordning end EF-traktatens artikel 308 og Euratom-traktatens artikel 203 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet gennemfører fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2006 efter kriterierne i denne forordning et program for fremme af omstillingen til markedsøkonomi og styrkelse af demokratiet og retsstatsprincippet i de partnerstater, der er opført i bilag I (i det følgende benævnt »partnerstaterne«).

Artikel 2

1. Programmet baseres på principperne og målene i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og aftalerne om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde, inden for hvis rammer Fællesskabet, dets medlemsstater og partnerstaterne arbejder sammen om at støtte initiativer af fælles interesse.
2. Programmet sigter mod at opnå den størst mulige virkning gennem koncentration om et begrænset antal betydelige initiativer, uden dog at udelukke mindre omfattende projekter, når det er relevant. Med henblik herpå vil de nedenfor omhandlede vejledende programmer og handlingsprogrammer højst omfatte tre af de støtteberettigede tværfaglige samarbejdsområder, der er opført i bilag II. Hvor det er relevant, ydes der støtte til nuklear sikkerhed ud over de tre områder. Programmet tager hensyn til forskelligartede behov og prioriteringer i de vigtigste regioner, som er omfattet af forordningen, og navnlig nødvendigheden af at fremme demokratiet og retsstatsprincippet.
3. Der skal lægges særlig vægt på:
  - mindskelse af miljørisici og forurening, herunder grænseoverskridende forurening
  - fremme af en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne, herunder energikilderne, og
  - de sociale aspekter ved omstillingen.
4. Programmet sigter mod at fremme mellemstatsligt, inter-regionalt og grænseoverskridende samarbejde mellem partnerstaterne indbyrdes, mellem partnerstaterne og Den Europæiske Union og mellem partnerstaterne og Central- og Østeuropa.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Det mellemstatslige og interregionale samarbejde skal først og fremmest bistå partnerstaterne med at udvælge og gennemføre aktioner, der bedre kan realiseres i et samarbejde mellem flere lande end på nationalt plan, f.eks. fremme af netværk, miljø-samarbejde og aktioner på området retlige og indre anliggender.

Det grænseoverskridende samarbejde skal først og fremmest bidrage til:

- a) at hjælpe grænseregionerne med at løse deres særlige udviklingsproblemer
  - b) at fremme etableringen af forbindelser mellem netværk på begge sider af grænsen, f.eks. grænsepassagefaciliteter
  - c) at fremskynde omstillingsprocessen i partnerstaterne gennem samarbejde med grænseregioner i Unionen eller de central- og østeuropæiske lande, og
  - d) at mindske grænseoverskridende miljørisici og forurening.
5. På området nuklear sikkerhed fokuserer programmet på tre prioriteringer, nemlig:
- a) at medvirke til at fremme en effektiv nuklear sikkerhedskultur på linje med principperne i konventionen om nuklear sikkerhed, navnlig gennem støtte til kontrolorganer og gennem bistand på stedet til anlæg, herunder leverancer af udstyr, hvor behovet for en sådan bistand er størst
  - b) at støtte udvikling og gennemførelse af strategier for forvaltning af brugt brændsel, nedlukning og nukleart affald, især i Nordvestrusland, som led i et bredere internationalt samarbejde
  - c) at bidrage til relevante EU-støttede internationale initiativer, såsom G7/EU-initiativet med henblik på nedlukning af Tjernobyl.

Programmet skal også støtte anvendelse af effektive sikkerhedsforanstaltninger for nukleart materiale.

6. Programmet skal tage hensyn til:

- partnerstaternes skiftende, forskelligartede behov og prioriteringer, både individuelt og som regioner, og bl.a. også i sammenhæng med udvidelsen
- partnerstaternes absorptionskapacitet
- partnerstaternes fremskridt hen imod demokratiske og markedsorienterede reformer

Foranstaltningerne skal gennemføres under hensyntagen til følgende kriterier:

- nødvendigheden af en bæredygtig økonomisk udvikling
- reformforanstaltningernes sociale virkninger
- fremme af lige muligheder for kvinder
- bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og respekt for miljøet.

AFSNIT I

VEJLEDENDE PROGRAMMER OG HANDLINGSPROGRAMMER

Artikel 3

1. Bistanden anvendes inden for rammerne af nationale programmer, programmer omfattende flere lande og andre programmer.
2. De nationale programmer og flerlandeprogrammerne skal omfatte vejledende programmer og handlingsprogrammer.
3. Der opstilles vejledende programmer for tre- til fireårsperioder efter proceduren i artikel 13, stk. 2. I disse programmer fastsættes hovedmålene og retningslinjerne for Fællesskabets bistand på de i bilag II nævnte samarbejdsområder, og de indeholder så vidt muligt finansielle overslag. Inden der opstilles vejledende programmer, drøfter Kommissionen med det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg, hvilke prioriteringer der skal fastlægges sammen med partnerstaterne.
4. Handlingsprogrammer baseret på de i stk. 3 nævnte vejledende programmer vedtages hvert eller hvert andet år efter proceduren i artikel 13, stk. 2. De skal indeholde en oversigt over de projekter, der skal finansieres på de samarbejdsområder, der er anført i bilag II. Indholdet af disse programmer angives så udførligt, at det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg kan afgive udtalelse.
5. De foranstaltninger, der beskrives i de nationale handlingsprogrammer, skal afspejles i finansieringsmemoranda, der aftales mellem Kommissionen og hver partnerstat. Disse memoranda skal baseres på en dialog om Fællesskabets og partnerstaternes fælles interesser, navnlig inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

6. Hvis omstændighederne kræver det, kan de vejledende programmer og handlingsprogrammerne ændres i løbet af deres anvendelsesperiode efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

1. Ud over de nationale handlingsprogrammer etableres der en tilskyndelsesordning for at indføre et element af konkurrence i ressourcetildelingen med henblik på at fremme kvalitet. For at sikre koncentration bør projekter, der finansieres efter denne ordning, have forbindelse med de tværfaglige samarbejdsområder, der fastsættes i de nationale vejledende programmer, som er omhandlet i artikel 3.

2. Ordningen indføres gradvis og skal tage hensyn til de enkelte partnerstaters administrative kapacitet. I det første driftsår må ordningen ikke tegne sig for mere end 10 % af det samlede programbudget. I de efterfølgende år kan denne andel stige med op til 5 % pr. år.

3. På baggrund af erfaringerne fra de foregående år, herunder den geografiske fordeling, skal der gøres en særlig indsats for at fremme alle partnerstaternes deltagelse i ordningen, navnlig de stater, der har de største vanskeligheder med at opnå resultater med ordningen.

4. Det årlige program for tilskyndelsesordningen, herunder kriterierne for udvælgelsen af projekter og dets omfang, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

AFSNIT II

FORANSTALTNINGER, DER SKAL STØTTES

Artikel 5

1. Inden for rammerne af de i afsnit I omhandlede programmer, der hovedsagelig vedrører teknisk bistand, ydes der støtte til følgende:

- overførsel af sagkundskab og knowhow, herunder uddannelse
- industrielt samarbejde og partnerskaber til institutionsopbygning baseret på samarbejde mellem offentlige og private organisationer fra Den Europæiske Union og partnerstaterne
- rimelige udgifter til leverancer, som er nødvendige for gennemførelsen af bistanden, vurderet på individuelt grundlag. I særlige tilfælde, herunder nuklear sikkerhed, retlige og indre anliggender samt grænseoverskridende samarbejde, kan der indgå et betydeligt leveranceelement
- investeringer og dermed forbundne aktiviteter. Bistanden kan omfatte faglig bistand til at stimulere og støtte investeringer. Bistanden kan også omfatte investeringsfinansiering som omhandlet i bilag III, særlig på området grænseoverskridende samarbejde, fremme af små og mellemstore virksomheder, miljøinfrastruktur og netværk.

2. Bistanden skal også dække omkostninger i forbindelse med forberedelse, gennemførelse, overvågning, revision og evaluering af programmet samt informationsomkostninger.

3. Foranstaltningerne kan i givet fald gennemføres decentralt. De endelige modtagere af Fællesskabets bistand skal inddrages nært i forberedelsen og gennemførelsen af projekterne. Når det er muligt, skal projekterne udvælgelse og forberedes på regionalt og lokalt plan.

4. Projekterne gennemføres i givet fald i faser og på en sådan måde, at der undgås afbrydelser i aktionernes kontinuitet. Støtte til efterfølgende faser afhænger af en vellykket gennemførelse af tidligere faser.

5. Der vil blive tilskyndet til lokale eksperters deltagelse i gennemførelsen af projekter.

AFSNIT III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 6

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af dette program er for perioden 2000 til 2006 på 3 138 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Højest 20 % af det årlige budget kan tildeles til finansiering af investeringer som beskrevet i bilag III. Højest 20 % af det årlige budget kan tildeles til den i artikel 4 omhandlede »tilskyndelsesordning«.

Artikel 7

1. Foranstaltninger omhandlet i denne forordning, som finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende budgettet.

2. Kommissionen overholder finansforordningens principper om forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder principperne om tilbageholdenhed og omkostningseffektivitet.

Artikel 8

1. Fællesskabets bistand tager generelt form af gavebistand. Bistanden kan tilvejebringe midler, som kan benyttes til at finansiere andre samarbejdsprojekter eller -foranstaltninger.

2. Økonomiske afgørelser og alle dermed forbundne kontrakter skal indeholde udtrykkelige bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelser til i givet fald at udføre overvågning og finansiell kontrol på stedet.

Artikel 9

1. Projektomkostningerne i lokal valuta afholdes kun af Fællesskabet i det omfang, det er strengt nødvendigt.

2. Der skal aktivt tilskyndes til samfinansiering af projekter med partnerlandene.

3. Fællesskabets finansiering dækker ikke skatter, afgifter og told samt køb af fast ejendom.

Artikel 10

Nedenstående bestemmelser om udbud og tildeling af kontrakter samt de i bilag IV omhandlede principper, der gælder for tildeling af kontrakter, finder anvendelse, indtil lovgivningen om ændring af afsnit IX i finansforordningen træder i kraft, som grundlag for de gennemførelsesbestemmelser, der finder anvendelse på alle Fællesskabets eksterne bistandsprogrammer.

Artikel 11

1. Kommissionen gennemfører foranstaltningerne i overensstemmelse med de i artikel 3, stk. 4, omhandlede handlingsprogrammer og i overensstemmelse med afsnit IX i finansforordningen samt med nærværende forordnings artikel 12.
2. Kommissionen forsyner partnerstaterne med et regelsæt for projektbeskrivelse.
3. Kontrakter om leverancer og bygge- og anlægsarbejder indgås ved offentligt udbud bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i finansforordningens artikel 116.
4. Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige fod for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, partnerstaterne og i lande, der nyder godt af Phare-programmet. Kommissionen kan fra sag til sag tillade deltagelse af fysiske og juridiske personer fra Middelhavslande med tradition for forbindelser af økonomisk, handelsmæssig og geografisk art, hvis de pågældende programmer eller projekter kræver specifikke former for ekspertise, der netop findes i disse lande.
5. I tilfælde af samfinansiering kan Kommissionen tillade berørte tredjelandes deltagelse i udbud og kontrakter; den træffer afgørelse fra sag til sag. I disse tilfælde kan deltagelse af virksomheder fra tredjelande kun tillades, hvis der er tale om gensidighed.

Artikel 12

Ved offentlige udbud skal fristen for modtagelse af bud i forbindelse med kontrakter om leverancer i overensstemmelse med finansforordningens artikel 114 være på mindst 52 dage fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kontrakter om tjenesteydelser indgås generelt ved begrænset udbud og ved underhåndsaftaler for beløb på op til 200 000 EUR.

AFSNIT IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Bistand til de Nye Uafhængige Stater og Mongoliet (i det følgende benævnt »udvalget«).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 14

Kommissionen varetager sammen med medlemsstaterne og på grundlag af en gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger på stedet, den faktiske koordination af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters bistandsindsats med henblik på at øge sammenhængen og komplementariteten mellem deres samarbejdsprogrammer.

Der etableres en løbende koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne, også på stedet, i deres kontakter med partnerstaterne, både i forbindelse med programmernes udarbejdelse og deres gennemførelse.

Ved gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der omfatter medlemsstater, Phare-lande og partnerstater, skal Kommissionen søge at tilvejebringe effektiv samordning og sammenhæng med programmer, der finansieres gennem strukturfondene, Fællesskabets eksterne bistandsprogrammer og bilaterale bistandsinitiativer.

Kommissionen sikrer endvidere koordination og samarbejde med de internationale finansieringsinstitutioner og andre donorer.

Kommissionen fremmer inden for rammerne af den bistand, der bevilges i henhold til denne forordning, samfinansiering med offentlige og private organisationer i medlemsstaterne.

Artikel 15

1. Hvert år forelægger Kommissionen en situationsrapport om gennemførelsen af bistandsprogrammet. Denne rapport skal ligeledes indeholde en evaluering af den allerede ydede bistand, herunder programmets effektivitet samt oplysninger om resultaterne af de overvågningsaktiviteter, der er foretaget i løbet af året. Rapporten sendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

2. På grundlag af disse rapporter kan Kommissionen fremsætte forslag til Rådet til ændring af denne forordning.

3. Desuden stiller Kommissionen statistiske oplysninger om tildeling af kontrakter til rådighed for ovennævnte organer. Indholdet og formen af de statistiske oplysninger, der skal fremlægges, drøftes med det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg.

Artikel 16

Hvis elementer, der er afgørende for et fortsat samarbejde gennem bistand, ikke er til stede, særlig i tilfælde af overtrædelser af demokratiske principper og menneskerettighederne, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om passende foranstaltninger vedrørende bistand til en partnerstat.

Samme procedure finder som en sidste udvej anvendelse i tilfælde af grov misligholdelse af partnerstaternes forpligtelser i henhold til partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1999.

På Rådets vegne

K. HEMILÄ

Formand

---

*BILAG I***DE I ARTIKEL 1 OMHANDLEDE PARTNERSTATER**

Armenien
Aserbajdsjan
Belarus
Georgien
Kasakhstan
Kirgisistan
Moldova

Mongoliet
Den Russiske Føderation
Tadsjikistan
Turkmenistan
Ukraine
Usbekistan

BILAG II

SAMARBEJDSOMRÅDER, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 2, STK. 2, OG ARTIKEL 3, STK. 3 OG 4

1. Støtte til institutionelle, retlige og administrative reformer:
  - udvikling af retsstatsprincippet
  - støtte til en effektiv politisk planlægning
  - reform af den offentlige forvaltning på nationalt, regionalt og lokalt plan
  - støtte til udøvende og lovgivende organer (på nationalt, regionalt og lokalt plan)
  - støtte til aktiviteter i forbindelse med retlige og indre anliggender
  - styrkelse af de retlige og forskriftsmæssige rammer
  - støtte til gennemførelse af internationale forpligtelser
  - støtte til det civile samfund
  - støtte til uddannelse og erhvervsuddannelse.
2. Støtte til den private sektor og bistand til økonomisk udvikling:
  - fremme af små og mellemstore virksomheder
  - udvikling af bankvæsenet og systemet for finansielle tjenesteydelser
  - fremme af privat iværksætterånd, herunder joint ventures
  - industrielt samarbejde, herunder forskning
  - privatisering
  - virksomhedsomstrukturering
  - fremme af markedsorienterede rammer for handel og investeringer.
3. Støtte til behandling af de sociale konsekvenser af overgangen:
  - reform af sundheds-, pensions-, socialbeskyttelses- og forsikringssystemerne
  - bistand til at afhjælpe de sociale virkninger af omstruktureringen af industrien
  - bistand til social genopbygning
  - udvikling af arbejdsformidling, herunder omskoling.
4. Udvikling af infrastrukturnet:
  - transportnet
  - telekommunikationsnet
  - energirørledninger og -transmissionsnet
  - grænseovergangssteder.
5. Fremme af miljøbeskyttelse og forvaltning af naturressourcer:
  - udvikling af bæredygtige miljøpolitikker og en bæredygtig praksis på miljøområdet
  - fremme af harmonisering af miljøstandarder med Den Europæiske Unions standarder
  - energiteknologiske forbedringer inden for forsyning og slutbrug
  - fremme af bæredygtig brug og forvaltning af naturressourcer, herunder energibesparelser, effektiv energianvendelse og forbedring af miljøinfrastrukturer
6. Udvikling af landdistrikternes økonomi:
  - retlige og forskriftsmæssige rammer, herunder privatisering af jord
  - øget adgang til finansiering og fremme af erhvervsuddannelse
  - forbedring af distribution og markedsadgang.

I givet fald ydes der støtte til nuklear sikkerhed i overensstemmelse med prioriteringerne i artikel 2, stk. 5.

*BILAG III***INVESTERINGSFINANSIERING**

Investeringsfinansiering er berettiget på grundlag af følgende kriterier:

- multiplikatoreffekten, ifølge hvilken Fællesskabets bistand vil være ledsaget af flere investeringer fra andre kilder
- additionalitet, når Fællesskabets bistand vil tilskynde til investeringer, der ellers ikke ville blive foretaget
- områder af betydning for Fællesskabet.

Investeringsfinansiering kan ske i form af samfinansiering med andre kilder til investeringsfinansiering eller undtagelsesvis investering alene.

Prioriterede sektorer for investeringsfinansiering omfatter: grænseoverskridende samarbejde, herunder grænseinfrastrukturer, fremme af små og mellemstore virksomheder, miljøinfrastruktur og netværk. Direkte finansiering af egenkapital og indskud i individuelle selskaber er undtaget.

BILAG IV

PRINCIPPER FOR TILDELING AF KONTRAKTER VED UDBUD, NAVNLIG VED BEGRÆNSET UDBUD

1. Alle relevante oplysninger stilles sammen med udbudsbekendtgørelsen til rådighed for alle tilbudsgivere, der er optaget på den begrænsede liste, eller som anmoder herom som svar på bekendtgørelsen om et offentligt bud. Disse oplysninger omfatter navnlig bedømmelseskriterierne. Den tekniske bedømmelse af budet kan omfatte samtaler med de personer, der er nævnt i budet.
2. Kommissionen er formand for alle bedømmelseskommitéer og udpeger et tilstrækkeligt antal vurderingsmænd, inden buddene bekendtgøres. En af vurderingsmændene bør komme fra modtagerinstitutionen i det respektive modtagerland. Alle vurderingsmænd underskriver en erklæring om upartiskhed.
3. Budet bedømmes på grundlag af en vægtning af den tekniske kvalitet i forhold til prisen. Vægtningen af de to kriterier meddeles i udbudsbekendtgørelsen. Den tekniske bedømmelse udføres navnlig efter følgende kriterier: den organisation, den tidsplan, de metoder og den arbejdsplan, der foreslås til levering af tjenesteydelserne; kvalifikationer, erfaring og færdigheder hos det personale, der foreslås til levering af tjenesteydelserne, og brug af lokale virksomheder eller eksperter, deres integrering i projektet og deres bidrag til projektresultaternes holdbarhed. Tilbudsgiverens specifikke erfaringer med Tacis tages ikke i betragtning.
4. Tilbudsgivere, der ikke får tildelt budet, underrettes skriftligt herom med angivelse af årsagerne hertil og navnet på den virksomhed, der har fået tildelt budet.
5. Fysiske eller juridiske personer, der er involveret i udarbejdelsen af et projekt, kan ikke deltage i selve projektet. Hvis en deltagende tilbudsgiver ansætter sådanne personer i en hvilken som helst egenskab inden seks måneder efter afslutningen af deres medvirken i udbudsproceduren, kan den pågældende tilbudsgiver udelukkes fra at deltage i projektet. Tilbudsgivere, der er optaget på den begrænsede liste, er udelukket fra at deltage i bedømmelsen af budet.
6. Kommissionen sikrer, at alle handelsmæssigt følsomme oplysninger vedrørende et bud forbliver fortrolige.
7. Har en virksomhed, organisation eller institution vægtige grunde til at anmode om revision af et udbud, kan den altid henvende sig til Kommissionen. I så fald skal svaret på anmodningen indeholde en begrundelse.
8. I tilfælde af tildeling af kontrakter ved begrænset udbud som omhandlet i finansforordningens artikel 116 skal alle skriftlige interessetilkendegivelser registreres af Kommissionen, som lægger denne registrering til grund, når den udarbejder den begrænsede liste.

Endvidere kan andre oplysninger, navnlig fra det centrale konsulentregister for Tacis, tages i betragtning, når den begrænsede liste udarbejdes. Alle interesserede virksomheder, organisationer og institutioner kan optages i dette register.
9. Når Kommissionen udarbejder den begrænsede liste, skal den lade virksomhedens, organisationens eller institutionens kvalifikationer, interesse og muligheder for at påtage sig opgaven være en rettesnor. Antallet af virksomheder, organisationer og institutioner på en begrænset liste afhænger af projektets størrelse og kompleksitet og bør give det størst mulige valg.

Virksomheder, organisationer og institutioner, der skriftligt har tilkendegivet deres interesser, orienteres om, hvorvidt de er blevet optaget på den begrænsede liste.
10. Hvert år giver Kommissionen det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg en oversigt over de virksomheder, organisationer og institutioner, der er blevet udpeget.
11. I tilfælde af meget komplekse projekter kan Kommissionen foreslå virksomheder, organisationer og institutioner, som er optaget på en begrænset liste, at de danner sammenslutninger. I sådanne tilfælde sendes dette forslag sammen med hele listen til alle de virksomheder, organisationer og institutioner, der er optaget på den.
12. Ved begrænset udbud skal der være mindst 60 kalenderdage mellem den endelige udtalelse fra det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg og bekendtgørelsen af udbuddet. I hastende tilfælde kan Kommissionen afkorte denne frist, forudsat at der sendes en detaljeret begrundelse herfor til nævnte udvalg.

Ved begrænset udbud skal der fastsættes en frist på mindst 60 kalenderdage fra datoen for afsendelse af opfordringen til at afgive bud. I hastende tilfælde kan denne frist afkortes, men den må ikke være på mindre end 40 kalenderdage. Kommissionen kan i undtagelsestilfælde forlænge denne frist, forudsat at der sendes en detaljeret begrundelse herfor til det i artikel 13, stk. 1, nævnte udvalg. Alle ændringer af fristen skal meddeles de berørte virksomheder, organisationer eller institutioner rettidigt.